

fælde været vanskeligt af afgøre, om den paagældende Sygdom bør henregnes til Kategorien „kroniske Sygdomme“ eller ej, men da det langt overvejende Antal utvivlsomt maa kaldes kroniske, og da vi stedse har truffet Afgørelsen saaledes, at der hellere er medtaget et enkelt Tilfælde, som maaske ikke bliver kronisk, end udeladt Sygdomme, som er kroniske; maa vi forudsætte, at Statistikken er saa rigtig, som det overhovedet er muligt at fremskaffe en saadan, særlig under Hensyntagen til, at Begrebet „kronisk Sygdom“ er ret elastisk. Vi kalder en Sygdom kronisk, naar den enten uafbrudt eller med korte Mellemrum optræder i et Aar. Det viste sig da, at af 28 218 Medlemmer i 1916 var der 534, der led af kronisk Sygdom, eller hvert 53de Medlem. I 1917 var Tallet 471 af 31 304 Medlemmer eller hvert 66de Medlem.

Disse Oplysninger har jeg ønsket at give til Sammenligning med de forskellige Statistikker i de foreliggende Lovforslag.

Minister Stauning: Indtil i Gaar Aftes gik jeg i den Overbevisning, at denne Sag vilde blive behandlet ud fra saglige Synspunkter, og at man fra alle Sider utvivlsomt vilde bestræbe sig for at medvirke til, at den Løsning, som nu er foreslaaet af det meget vigtige Problem: de kronisk syges Stilling, vilde blive antaget eller dog i hvert Fald velvilligt modtaget. Men i Gaar Aftes forlod den Forventning mig, da jeg læste en Avisartikel om denne Sag af en Læge og deraf forstod, hvilken Tone der nu skulde anslaaes, ogsaa i dette saglige og i høj Grad vigtige Spørgsmaal. Og jeg er heller ikke blevet skuffet, da jeg i Dag hørte den første af Ordførerne. Der var i hans Udtalelser adskilligt af den Form, som af politiske Grunde er blevet moderne i en vis Del af Pressen, og som jeg synes, man meget let kunde have undladt at benytte ved Behandlingen af dette særdeles vigtige Emne, som jeg troede fra alle Sider betragtedes som et Spørgsmaal, der nu trængte til Afgørelse.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Hegelund-Lange), der udtalte sig paa Venstres Vegne, gik ind paa adskillige af de Ændringer til Sygekasse-loven, som det foreliggende Forslag indeholder. Han vendte sig derimod med megen Styrke mod den Ordning, der er foreslaaet af Spørgsmaalet om de kronisk syge, men uanset at jeg har en Fornemmelse af, at man

her vil behandle denne Sag ud fra visse politiske Synspunkter, vil jeg dog forudsætte, at der fremdeles vil være Villighed til at forhandle om en Løsning af dette Spørgsmaal, og at det altsaa ikke blot er i Teorien, der er saa megen Interesse for de kronisk syge, men at man virkelig ogsaa i Praksis vil vise denne Interesse. Jeg vil da sige i Anledning af det ærede Medlems Afvisning af den Løsning, der her er foreslaaet, at nu har man beskæftiget sig med dette Spørgsmaal i en lang Aarrække; der har været foreslaaet nu og da andre Løsninger, som ogsaa er blevet afvist — det ærede 5te Medlem for Sorø Amt (Johannes Lou), der aabenbarede særlig megen Interesse for de kronisk syge, har udførligt skildret, hvorledes man i snart 30 Aar har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal uden hidtil at have kunnet finde nogen Løsning. Den Løsning, som nu foreslaas, har ogsaa været bragt i Forslag tidligere og er afvist tidligere. Jeg tror, det vil blive overmaade vanskeligt at finde nogen anden Ordning, der er mulig, set fra alles Synspunkt, og som ogsaa under Hensyn til de politiske Styrkeforhold kan gennemføres.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds sagde, at den foreslaaede Ordning er teknisk uheldig. Hvis det ikke var andet end nogle tekniske Mangler, den havde, saa kunde vi vel forhandle os til Rette derom. Men det ærede Medlem tilføjede, at den var økonomisk uoverkommelig, og senere paastod han, at Udgifterne vilde blive mindst 10 Gange saa store som beregnet i Bilagene til Lovforslaget. Jeg maa maaske i al Beskedenhed spørge, hvorfra det ærede Medlem ved det; paa hvilken Beregning støtter det ærede Medlem sin Paastand om, at Udgifterne vil blive 10 Gange saa høje? Og hvoraf kan det ærede Medlem vide, at denne Ordning vil blive økonomisk uoverkommelig? Jeg kan forstaa dem, der vil gøre gældende, at man ikke fuldt ud kan stole paa Beregningerne, fordi der ikke er tilstrækkeligt Materiale at bygge paa, saaledes som jeg i min Fremsættelsestale gjorde opmærksom paa, idet jeg sagde, at jeg aldeles ikke kunde indestaa for Beregningernes Rigtighed i alle Enkeltheder, da man savnede det nødvendige grundlæggende Materiale for en absolut rigtig Beregning. Dette Standpunkt kan man tage, men man kan ikke, hvis man ikke har aldeles uigendriveligt Materiale, staa frem og erklære, at Udgiften vil blive 10 Gange